

NIEMĘTNY (2) ai

e jasne.

sg f N niemętn(a) (1). ◇ pl I n niemętn(e)mi (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

*Przezroczysty, klarowny, bez zawiesiny (o płynach); inturbidus Cn (2) : Też vřina biała nie mętna [...]. Znamionuie iż pocżyna niemoczy przez taką vřinę odchodzić *FalZioł V* [4]; Restitui sibi dicuntur vřina, Zás czisłtemi nie mętnemy y dobrymi być. *Mącz* 414a.*

Synonimy, czysty, kryształowy, przezroczysty.

Cf MĘTNY

ASt